

Den i Lov af 13de September 1855 om Afgang for danske Skibsførere til at forhyre fremmede Søfolk indeholdte Bestemmelse, at Halvdelen af Skibsmandskabet skal bestaae af Personer, der ere hjemmehørende i det danske Monarki, ophæves indtil videre.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Vort Slot Christiansborg, den 10de Mai 1861.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Casse.

Motiver til foranstaaende foreløbige Lov.

Ifølge § 4 i Forordning af 8de Januar 1802 angaaende Søindrulleringsvæsenet i Danmark ere allene de Søindrullerede berettigede til at fare med Skibe, Jagter og andre Fartøier. Heri stete ved Forordningen af 27de Juni 1842 § 8 den Forandring, at der af Sessjonen kunde meddeles Landværnepligtige, som attraaede det, Interimspatent til at fare tilføes med indenlandste Skibe, hvilken Tilladelse efter Værnepligtsloven af 12te Februar 1849 § 43 kunde meddeles, naar den Paagældende derom meldte sig, inden han havde overstredet 18 Mars Alderen, med Forpligtelse, naar han var indtraadt i det 22de Aar, at fremstille sig for Sessjonen og der godtgjøre, at han havde opfyldt Betingelserne for at kunne overføres til Sørollen, da han i modsat Fald skulde behandles til Udskrivning til Landkrigstjenesten.

Midlertidige Undtagelser fra Forordningen af 8de Januar 1802 § 4 bleve indrømmede saavel under den foregaaende, som under den sidste Krig. Ved allerhøieste Resolution af 18de August 1811 blev det saaledes tilladt, at fremmede, til Nationer, som stode i venskabeligt Forhold til Danmark, hørende Søfolk, maatte indtil videre fare med danske Skibe,

„saavel til Koffardies som Raps,“ dog saaledes, at der ikke til noget Koffardiskibs eller Rapers Besætning maatte udmonstres mere end $\frac{1}{4}$ udemigs fødte Søfolk; og ligeledes blev der ved allerhøieste Reskript af 30te Marts 1848 paa Grund af de daværende Tidsomstændigheder givet Tilladelse til at fremmede Søfolk, naar de vare venskabelige Magters Undersaatter, maatte fare med danske Skibe, saalænge der var Mangel paa indfødte Søfolk. Begge disse Bestemmelser ansaaes imidlertid bortfaldne med de Krigsforhold, der havde foranlediget samme, og Bestemmelsen i Forordningen af 8de Januar 1802 § 4 om de Søindrulleredes udelukkende Afgang til at ernære sig ved Søfart traadte saaledes atter i fuld Virksomhed, naar undtages, at de Landværnepligtige med Interimspatent, som anført, have en indskrænket Afgang til at fare tilføes.

Efterat der i Aaret 1854 var udbrudt Krig mellem England og Frankrig paa den ene og Rusland paa den anden Side, foranledigede de udstrakte Søudrustninger, som navnlig de tvende førstnævnte Magter foretog, at et større Antal danske Søfolk, end sædvanlig, toge Hyre paa fremmede Nationers Skibe,